

Omair Vilain uit de tijd van toen

Een Amerikaanse president op bezoek

Bij het blitzbezoek van Bill Clinton aan de Navo in Brussel dachten we er plots aan dat Oostende 80 jaar geleden ook een kort bezoek kreeg van de Amerikaanse president.

Toen er op 11 november 1919 een einde kwam aan de oorlog kwamen er maandenlange besprekingen in de zogenaamde Vredesconferentie die in Parijs werd gehouden. Ook de Amerikaanse president was met een *destroyer* overgekomen en nam lange tijd aan die besprekingen deel. Die vonden vooral plaats in de eerste helft van 1919.

Van de verwoeste gewesten naar Oostende

Op 18 juni 1919 ontving burgemeester Eduard Moreaux een telegram van Koning Albert met de vraag of hij om 16 u.30 samen met de Amerikaanse president een bezoek op het stadhuis wou brengen. De burgemeester verwittigde de schepenen en de raadsleden die hij kon bereiken.

Om 16 u.30 verschenen er zes auto's met koning Albert en president T. Woodrow Wilson, die gehuld was in een witte stofmantel. In de andere wagen zaten ook koningin Elisabeth, mevrouw en juffrouw Wilson. De vier andere auto's brachten officieren en enkele hofdames. Heel het gevolg was wat

Het stadhuis van Oostende waar de Amerikaanse president in 1919 het gulden boek tekende.

laat omdat ze langer in de verwoeste gewesten, o.a. Ieper en de IJzerstreek, verbleven had-

President Woodrow Wilson (1856-1924).

den. Ook Oostende was toen nog erg geteisterd.

Koning Albert I stelde burgemeester Moreaux aan president Wilson voor. In het kabinet van de burgemeester tekenden de hofbezoekers het gulden boek. Dit gulden boek ging in de meibrand van 1940 verloren toen het stadhuis door brandbommen helemaal vernield werd.

De koning meldde nog dat de verdere aanleg van de nieuwe vissershaven nu spoedig uitgevoerd zouden worden. De werken zouden nog 15 jaar duren. Toen vertrokken de hoge gasten richting Zeebrugge.

De UNO

T. Woodrow Wilson bleef in Parijs tot het einde van de Vredesconferentie. Het Ver-

drag van Versailles werd getekend op 28 juni 1919, waarbij een groot deel van Europa hertekend werd. Er werd, vooral op aandringen van de Amerikaanse president, de Volkenbond opgericht, die haar zetel in het neutrale Genève zou krijgen. Toen Wilson terug in Amerika was werd zijn visie niet door de senaat gedeeld en Amerika werd lid van de Volkenbond. Die bestond tot 1946 en werd vervangen door de UNO.

Toch kreeg Wilson voor zijn grote inspanningen in 1919 de Nobelprijs voor de Vrede. Wilson die als democraat in 1912 en als president in 1916 verkozen werd, zou maar twee keer verkozen worden. Hij werd ziek en overleed op 3 februari 1924 op 68-jarige leeftijd.